

پښتو ژبې د لوستو

دانیال ۱ و ۶

له وانه ۷ راپدېخوا، تهماشای سپاره یی ئیرمیا مان کرد. پښتو ژبې ئیرمیا نژیکه ی شهش سهه سال پيش هاتنی مه سیح ژیا. بینیمان چوڼ ئیرمیا جوله که ی قهومی خو ی ناگدار کرده وه و پشینی ووت نه گهر له گوناوه کانیان توبه نه که ن و پوو له خودا نه که ن، نه و سوپای نه ته وه ی بابلی شاره که ی قودس ویران ده که ن و به کوپله ده یان به ن. به داخوه، زوربه ی جوله که کان گوینان له پښتو ژبې سره ساخته کان گرت و رتیا ن کرده وه وریای په یامه که ی ئیرمیا بین. بویه خویندما نه وه چوڼ سوپای بابلی هاتن و شاری قودسیان ویران کرد و جوله که کانیان پاکیشا به ره و بابل. هه موو شتیک وه که نه وه ی خودا له سر زاری ئیرمیا ی پښتو ژبې پشینی کرد پووی دا.

به لام ویران بوونی قودس مانای نه وه نه بوو که خودا پشتی له جوله که کرد، نه و قهومی زور له وه پيش هه لیبژار دبوون. خودا ناتوانی نه و په یمانه ی له گه ل ئیراهیم و ئیسحاق و یاقوب به ستای له بیر بکات کاتی فهرمووی، (هه موو نه ته وه کانی جیهان له توه به ره که ت ده کرین). خودا پلانی خو ی له بیر نه کردبوو به نارندی بزگاری دهره که بؤ جیهان له نیو نه ته وه ی جوله که که له نه وه ی ئیراهیمن. بویه نووسراوه پیروزه کان بومان ده گپرتیه وه چوڼ خودا ناگای له جوله که کان بوو له بابل بؤ ماوه ی هفتا سال تا نه و روزه ی هینایانیه وه قودس، هه ر وه که به لینی دابوو.

ئستا پلانمان وایه دهریاره ی پیاوه گه نجکی جوله که بخویننه وه، که وایه کیک بوو له گیراوه کانی بابل. نه و گه نجه پښتو ژبې خودا دانیاله. ناوی دانیال مانای (خودا دادوه رمه) یه. نه و گه واهی دانیال بوو به کورتی. دانیال له که س نه دترسا ته نها له خودای بالادست نه بیئت، نه و خودایه ی روزه ی له روزه ان هه موو که س ده بیئت حیسابی له گه لدا بکات. دانیال هپچ گرنگی نه دا به پای مرؤف دهریاره ی نه و. ته نها بیری خودا گرنگ بوو لای نه و. خودا دادوه ری دانیال بوو. دانیال باوه ری به وه هه بوو که پښتو ژبې سلیمان زور له وه پيش نووسیوی، که ده لی: (ترسی مرؤف ته له ده نپتیه وه، به لام نه وه ی پشت به په روه دگار به ستیت په ناگیر ده بیئت.) (په نده کان ۲۹: ۲۵)

خودا هانی دانیالی دا سپاره یه کی بنچینه یی بنوسی. سپاره ی دانیال بینینی (یاخود پشینی) زور له خو ده گری که میشکی مرؤف ناتوانی دایینی. ته نها خودا ده زانی له ناینده چی پوو ده دات. له گه ل نه وه شدا پښتو ژبې دانیال زور شتی دهریاره ی میژووی نه ته وه کانی جیهان نووسی - و میژووی نه و نه ته وانه ی نووسی پيش نه وه ی ته نانه ت نه و نه ته وانه دروست بن! بؤ نمونه، دانیال نووسی چوڼ شانشین فارسی و یونانی و روما دینه ناراه و پاشایه کانیان چی ده که ن. و نه و شتانه ی نووسی سه دان سال پيش نه وه ی نه و نه ته وانه بوونیان هه بی! هه روه ها، وک زوربه ی پښتو ژبې دانیال سه باره ت به هاتنی یه که م و هاتنی دووه می مه سیحی نووسی. دانیال پشینی کرد که یه که م هاتنی مه سیح (ده پردرپتیه وه) به مانای ده کری کوزراه وه که به قوربانی گوناوه (دانیال ۹: ۲۶)، به لام که مه سیح ده گه رپتیه وه سه ر زهوی نه و هه موو جیهان دادوه ری ده کات له راستودروستی. بخوینن له و بینینه ی پښتو ژبې دانیال هه بیوو سه باره ت به هاتنی دووه می مه سیح: ته ماشام ده کرد و ته خته کان دانران و دیرینی روزه ان دانیش، جله کانی وه که به فر سپی بوون و مووی سه ریشی وه که خوری بیگه رد و ابوو و ته خته که شی بلپسه ی ناگر بوو و چهره که کانیسی ناگری داگیرساو بوو. پروباریکی ناگر هه لوقولی و له به رده میه وه دهرچوو، هزاران هزار خزمه تیان ده کرد و ده یان هزار ده یان هزار له به رده میدا راهه ستاون. جا دادگا دانیش و کتیبه کان کرانه وه.

له بینینی شه ودا ده بینینی، نه و ته له گه ل هه وری ئاسماندا یه کیک وه که کوپی مرؤف بوو هات، بؤ لای دیرینی روزه ان هات و

بردیانه بهرده می. جا دهسه لآت و شکو و پاشایه تی پېدرا تا هه موو گه لان و نه ته وه کان و زمانه کان خزمه تی بکه ن. دهسه لآت هه کی دهسه لآتیکی تاهه تاییه و له ناو ناچیت، پاشایه تییه که ی بنېر ناییت. (دانیاال ۷: ۹، ۱۰، ۱۳، ۱۴)

ئیستا ش، ته ماشای چیرۆکی پنځه مېر دانیاال خوی ده که ین. له یه که م به شی سپاره ی دانیاال، ده بینین چۆن نه بوخه دنه سه ری پاشای بابل، هه لده ستی به هه لېژاردنی چهن گه نجیکی جوله که تا کو مه شقیان پی بکات خزمه ت بکه ن له پاشایه تییه که ی. نه و که سانه ی هه لده بژارد که زور پیک و پیک و زیره ک بوون — نه وانه ی حه زیان له هه موو شېوازه کانی فیبروون هه بوو و توانای فیبروونی نه لف و بای قورسی زمانی بابلیان هه بوو. دانیاالیش یه کیک بوو له وانه پاشا هه لېژاردن.

بویه دانیاال دهستی کرد به خویندن له قوتابخانه کانی بابل. به لام، دانیاال له یه که م رۆژه تووشی کیشیه که بوو. پاشای گه وره ی بابل بریاری دابوو که نه و گه نجانیه هه لېژاردبوون و به شیک بوون له قوتابخانه که ی ده بویه باشترین شه راب بخونه وه و باشترین خواردن بخۆن. به لام، نه م شه راب و خواردنه پیش که ش کرابوو به بته کان. ئایا دانیاال ده توانی به شداری بکات له په رستنی بت؟ بی گومان نه خیر! باشه بۆچی؟ له بهر نه وه ی دانیاال له خودا ده ترسا. دانیاال پیی باشتر بوو بمری نه وه ک شتیک بکات په روه ردگار خودای توره بکات. بویه، نووسراوی پیروژ ده فهرموئ: به لام دانیاال خستیه دلپیه وه که به خواردنه خو شه کانی پاشا و به شه رابی خواردنه وه که ی گلاو نه بییت، جا داوای له سه روک خه ساوه کان کرد که گلاو نه بییت.

(دانیاال ۱: ۸)

نووسراوه پیروژه کان بۆمان ده گیتیه وه چۆن خودا دانیاالی له و کیشیه په رزگار کرد و به ره که تداری کرد و زانیاری و دانیاالی قولی پی به خشی، بویه نووسراوی پیروژ ده فهرموئ: بویه دانیاال له هه موو کاروباریکی دانایی تیگه یشتن که پاشا له باره یانه وه لپانی پرسی، بینی دانیاال ده هینده له سه رووی هه موو جادوو گهر و ساحیرانی پاشایه تییه که ین. (دانیاال ۱: ۲۰) بویه، بۆ ماوه ی هه فته سال، دانیاال بۆ چوار پاشای جیاواز کاری کرد و خودا له گه لی دا بوو.

ئیستا هه ز ده که ین ته ماشای چیرۆکیکی ژیا نی دانیاال بکه ین — چیرۆکی که پیمان نیشان ده دات دانیاال له که س نه ده ترسا ته نها له خودا نه بییت. ده بینین چۆن دانیاال جیاوا تر بوو له له و کارمه ندانه ی بۆ پاشا کاریان ده کرد. نه وان له جۆره پیاوانه بوون که زور به ئاسایی راستیاان وهرده گپرا و به رتیلیان وهرده گرت — له بهر نه وه ی ترسی خودا له دلان نه بوو. به لام دانیاال هه موو ناراستو دروستیک و ساخته کاریکی په ت کرده وه، له بهر نه وه ی ترسی خودا دلای پر کردبوو. پیی باشتر بوو فرپی بده نه ناو چالی شیروه وه نه ک دلای خودا بشکینی.

نه و شوینیه ی چیرۆکه که مان ده ست پی ده کات، دانیاال ئیستا په رمه یردکه و به دل سوژییه وه خزمه تی چواره م پاشای خوی ده کات. شانشین بابل چی دی پی ناوتری بابل، به لکو فارس، له بهر نه وه ی دوو نه ته وه، نه ته وه یی ماد و فارس، بابلیان به زاند و دابه شی دوو پارچه یان کرد، هه روه ک پنځه مېر دانیاال پیشبینی کردبوو. له به شی شه ش، نووسراوی پیروژ ده فهرموئ: (دانیاال ۶) ^۱ داریوش پیی باش بوو سه د و بیست میرزا به سه ر پاشایه تییه که وه دابنیت و به سه ر هه موو پاشایه تییه که وه بن. ^۲ له سه ر نه مانیشه وه سی وه زیر یه کیکیان دانیاال بوو، تا میرزاکان حیسابه کان بخه نه به رده میان بۆ نه وه ی پاشا زیا نی پی نه گات. ^۳ جا نه م دانیاال له هه موو وه زیر و میرزاکانی تیپه راند، چونکه پو حیکی ته وای تیدابوو و پاشاش بیر ی کرده وه که به سه ر هه موو پاشایه تییه که ی دابنیت.

^۴ وه زیر و میرزاکان به دوا ی هه له یه ک ده گه ران له دانیاال دا بییننه وه سه باره ت به پاشایه تییه که، به لام نه یان توانی نه هه له و نه سووچ بدوژنه وه، چونکه ده ست پاک بوو و خه تا و سووچی تیلا نه بوو. ^۵ ئینجا نه و پیاوانه وتیان: (هیچ هه له یه ک له م دانیاال ناییننه وه، ته نها نه گه ر له باره ی شه ریه تی خودا که به وه نه بییت.)

^۶ جا نه و وه زیر و میرزا یانه له لای پاشا کو بوونه وه و ئاویان پی وت: (نه ی داریوش پاشا تاهه تاهه هه ر بزی! ^۷ هه موو

وهزیره کانی پاشایه تیبیه که و مهرزه وانه کان و میرزاکان و پراویژکاره کان و فرمانرپه واکان پراویژیان کرد که فھرزیکی پاشایانه دابنن و به تووندی جاربدن که هھر که سیک بؤ ماوهی سی پوژ داوایهک له خودایهک یان مروفتیک بکات، تنها له تو نه بیته ئه ی پاشا با فری بدریته ناو چالی شیره کانه وه.^۸ ئیستاش ئه ی پاشا جاردا نه که جیگیر بکه و نووسینه که ئیمزا بکه بؤ ئه وهی وهک شھرعه تی ماد و فارس نه گوږیته که پووجهل نایته وه.^۹ له بهر ئه وه داریوش پاشا نووسین و جاردا نه که ی ئیمزا کرد.

^{۱۰} که دانیاال به ئیمزا کردنی نووسینه که ی زانی، چوه ماله وه و پهنجره ی ژووره که ی سره وهی که پرووه ئورشه لیم کراوه بوو، جا سی جار له پوژیک دا چوه سهر چوک و له بهر دم خودا که ی نوژی کرد و سوپاسی کرد وهک پیش ئه وه ده ی کرد.
^{۱۱} جا ئه و پیاوانه کوبوونه وه و بینان دانیاال له بهر دم خودا که ی داوا ده کات و ده پارپته وه.^{۱۲} بویه چوونه پیشه وه و له بهر دم پاشا له بهر ی جاردا نه که ی پاشا قسه یان کرد: (ئه ی پاشا، ئایا تو جاردا نیکت ئیمزا نه کرد که هھر که سیک تا سی پوژ له هھر خودایهک یان مروفتیک داوایهک بکات تنها له تو نه بیته ئه ی پاشا، فری دهریته ناو چالی شیره کانه وه؟)
پاشا وتی: (فرمانه که راسته و وهک شھرعه تی ماد و فارس وایه که پووجهل ناکریته وه.)

^{۱۳} ئینجا وه لامیان دایه وه و له بهر دم پاشا وتیان: (ئه و دانیاالی له نه وه راپیچکراوه کانی یه هودایه هیچ گوئی نه به تو ئه ی پاشا و نه به و جاردا نه ی که ئیمزات کرد نه داوه، به لکو پوژی سی جار داواکاری خوی داوا ده کات.)^{۱۴} که پاشا گوئی له م قسه یه بوو زور رقی له خوی هه لستا و دلی له سهر دانیاال دانا تا فریای بکه ویت و تا خور ئاوبون تیکوشا تا دهر بازی بکات.
^{۱۵} ئینجا ئه و پیاوانه لای پاشا کوبوونه وه و به پاشایان وت: (ئه ی پاشا بزانه که شھرعه تی ماد و فارس ئه وه یه که هھر جاردا نیک و فرمانیک پاشا دای بنیت، ناگوږدریت.)^{۱۶} ئه وس پاشا فرمانی دا و دانیاالیان هینا و فریایان دایه ناو چالی شیره کانه وه، پاشاش به دانیاالی وت: (خودات ئه وه ی تو بهر ده وام خزمه تی ده که بت، ئه و رزگارت کات.)^{۱۷} ئینجا بهر دیک هینرا و له سهر دمی چاله که دانرا و پاشاش به موری خوی و موری گوره پیاوانی موری کرد، نه وهک له بهر دانیاال شتیک بگوږدریت.^{۱۸} پاشاش گه رایه وه بؤ کوشکه که ی و به پوژوگری مایه وه و که نیزه کانی نه هینرانه بهر دمی و خوی لیژرا.

^{۱۹} ئینجا پاشا به یانی زوو هه لستا و به په له چوه لای چالی شیره کان.^{۲۰} کاتیک له چاله که نزیک بووه وه، به دهنگیکی په شیمانیه وه دانیاالی بانگ کرد و به دانیاالی وت: (ئه ی دانیاالی خزمه تکاری خودای زیندوو! ئایا ئه و خودایه ی بهر ده وام خزمه تی ده که بت توانی له شیره کان رزگارت بکات؟)^{۲۱} دانیاالی له گه ل پاشا قسه ی کرد و وتی: (ئه ی پاشا تاهه تابه هھر بژی! خودا که م فریشته که ی خوی نارد و دمی شیره کانی داخست و هیچ زینیان پی نه گه یاندم، چونکه بی تاوان بووم له بهر دم ئه و و له بهر دم تو شدا ئه ی پاشا، هیچ تاوانیکم نه کردوه.)^{۲۲} ئینجا پاشا دلی پی خوش بوو و فرمانی دا دانیاال له چاله که وه سهر بخهن، جا دانیاال له چاله که وه سهر خرا و هیچ زینیکی پی نه گه یشت بوو، چونکه باوه ری به خودای خوی هه بوو.^{۲۳} جا پاشا فرمانی دا و ئه و پیاوانه یان هینا که سکالایان له دانیاال کرد و فریایان دانه ناو چالی شیره کانه وه، خویان و ژن و منداله کانیان. هیشتا نه گه یشت بوونه بن چاله که، شیره کان په لاماریاندان و هه موو ئیسکه کانیان تیکشکاندن.

^{۲۴} پاشان داریوش پاشا بؤ هه موو گه لان و نه ته وه کان و زمانه کان که له هه موو زهوی دا نیشته جین نووسی: با ناشتیتان زور بیته!^{۲۵} له منه وه فرمان دهر چوه به وهی که له هه موو ناوچه کانی ژیر ده سه لاتم دا، له بهر دم خودای دانیاال ده تو قن و دهر سن، چونکه ئه و خودای زیندوو که بؤ تاهه تابه ده میتیت، پاشایه تیبیه که ی له ناو ناچیت و ده سه لاتی تا کو تابه یه.^{۲۶} ئه و رزگاره کات و فریاده که ویت و نیشانه و کاری سهر سوهره یته ده کات له ئاسمانه کان و له سهر زهوی. ئه و دانیاالی له ده ست شیره کان رزگار کرد. ئامین

خویندیت پاشای بت په رست چی وت، له پاش ئه وه ی بینی چون خودا دانیاالی له شیره کانی رزگار کرد؟ وتی، (له منه وه فرمان دهر چوه به وهی که له هه موو ناوچه کانی ژیر ده سه لاتم دا، له بهر دم خودای دانیاال ده تو قن و دهر سن، چونکه ئه و

خودای زیندووو که بو تاهه تابه ده مینیت.

ئهی خوت، له خودای دانیا د ترسی؟ په ننگه بېرسي، (خودای دانیا کتیبی؟) خودای دانیا خودای ئیبراهیم و ئیسحاقه و یاقوب. خودای دانیا خودای پښتو ژبې موسا و داووده. خودای دانیا ئه و خودایه یه که نووسراوه پښتو ژبې پیمان داوه. ئه و خودایه یه که به لینی نارینی پښتو ژبې داوه که و ا گونا گونا گونان پښتو ژبې ده کات له هیژیک که زور به هیژتره له هیژی شپړه کان، ئه ویش هیژی شهیتان و گونا و دوزخه! خودای دانیا تاکه خودای پاسته قینه یه!

له خودای دانیا د ترسی؟ پرسیا ره که مان ئه وه نیه ئایا له برادره کانت و بیره کانیا د ترسی، یا ن له باب و با پیرانت و داب و نه ریته کانیا د ترسی، یا ن جادوو که ران و داوا کاریه کانیا! پرسیا ره که مان ئه وه یه: له خودای د ترسی؟ ده ته وئ دلی په روه ردگار خودای خوش بکه ی و گوږایه لی ووشه ی بی؟ دانیا له خودای ترسا، له بهر ئه ووش بوو له مرؤف نه ده ترسا. دانیا پپی با شتر بوو شه ویک له چالی شپړه کان بباته سر نه وه دلی په روه ردگار خودا که ی بشکینئ! ئهی تو؟ له خودای د ترسی؟ وه ک دانیا لی د ترسی؟ وه ک دانیا رقت له ناراستو دروستیه؟ وه ک دانیا خوش حالی به ووشه ی خودای؟ یا ن توش وه ک زور به ی نه وه کانی ئاده می که پاستی و هرده گین و حه زیان له پاره یه و نووسراوه پښتو ژبې پشت گوئ ده خن؟ له خودای د ترسی؟

له وانه ی دا هاتوو، پلانمان وایه ته ماشای هندی ک پیشبینی سهرنج پاکیش که له لایه ن زه که ریاوه نووسراوه، ئه و پښتو ژبې ره ی له پاش دانیا هات.

خودای به ره که تدارت بکات کاتی به ووردی سهرنجی ئه م پاستیه گرنه ده دهیت: ترسی مرؤف ته له ده نیته وه، به لام ئه وه ی پشت به په روه ردگار ببه ستیت په نا گیر ده بیت. (په نده کان ۲۹:۲۰)

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پښتو ژبې

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به ره هم هی نه ر: کومه له ی پښتو ژبې راستو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org

گړنگترین پرسپاره کانا بۇ ټم وانیه:

۱. نایا دانیا د ده توانی به شداری بکات له پرسنتی بت؟ باشه، بۇچی؟
۲. پاشای بت پرسنت چی ووت، له پاش ټه وهی بینی چون خودا دانیاالی له شیره کانی پرگار کرد؟
۳. خودای دانیا کتیه؟ ټه خوت، وه ک دانیا لیی دترسی، تو له خودا دترسی؟
۴. ده ته وی دلی په روه دگار خودا خوش بکه ی و گوپرایه لی ووشه ی بی؟
۵. ټه تو، وه ک دانیا رقت له ناراستو دروستیه؟
۶. ټه تو، وه ک دانیا خوش حالی به ووشه ی خودا؟
۷. یان توش وه ک ژوبه ی نه وه کانی ټاده می که راستی ودرده گپرن و حه زیان له پاره یه و نووسراوه پیروژه کانا پشت گوی ده خه ن؟